

Pałac Zamoyskich ożył

W sobotę w dn. 30 września Pałac Zamoyskich w Parku Klemensów przez kilka popołudniowych godzin rozbrzmiewał różnymi głosami, tętnił życiem. Zgromadziło się w nim wielu gości z pobliskich miejscowości – Michalowa, Bodaczowa, Klemensowa, Szczebrzeszyna oraz dalszych – na niecodziennym tu wydarzeniu, wernisażu.

Wernisaż malarski pt. „Roztoczańskie impresje i nostalgje” został zorganizowany przez Gminę Sułów, Gminę Nielisz oraz Starostę Powiatu Zamojskiego. Powitanie gości miało miejsce na dziedzińcu Pałacu Zamoyskich, przed głównym wejściem, „furtą” (w czasach, gdy pałac był „domem” Sióstr Franciszkanek). Uroczyste otwarcie drzwi przez organizatorów oznaczało rozpoczęcie wernisażu. Wewnątrz budynku przywitała wszystkich muzyka „Trio Beethovenowskiego”, które koncertowało na piętrze w bibliotece Zamoyskich. Po schodach prowadzących niegdyś do kaplicy Sióstr wchodziliśmy na piętro . Wspomniana kaplica była teraz największą salą wystawową; w niej i w kilku mniejszych pomieszczeniach oglądaliśmy obrazy powstałe podczas plenerów malarskich w Nieliszu w latach 2014-2016.

Puste wnętrza (gdzieniegdzie zachował się tylko ozdobny piec) zapełniły się dziełami malarskimi twórców z całego kraju i zwiedzającymi wystawę. W pomieszczeniu bibliotecznym (tu zachowało się drewniane wyposażenie i szczytka kominka) można było zatrzymać się, by posłuchać występu wspomnianego już „Trio Beethovenowskiego”, który wyjątkowo współgrał z panującym nastrojem... Trudno opisać wrażenia osób mających świadomość przebywania w miejscu szczególnym, historycznym, a jednocześnie tak mocno zdewastowanym.

Zanim zapadł zmrok znowu zaproszono gości na dziedziniec przed „furtą”. Jedną z atrakcji wydarzenia stanowił pokaz musztry ułańskiej w wykonaniu Kawalerii Kowalów nad Wisłą, w barwach 24. Pułku Ułanów z Kraśnika. Widzowie mogli podziwiać kunszt młodych ułanów i doskonałą tresurę koni, zjednoczenie człowieka i zwierzęcia. Pokazy kończyły się już po zmierzchu, więc ćwiczenia z pochodniami, ogniem prezentowały się zjawiskowo. Ta demonstracja przypominała tragiczny wrzesień 1939r., agresję dwóch wrogów i klęskę.

Gdy wróciliśmy na piętro pałacu, w bibliotece panowały ciemności lekko rozproszone przez nikłe światło płonących świec, nastrój uroczysty i romantyczny. Odbywał się tu wieczór poezji patriotycznej, poezji opiewającej piękno przyrody. Młodzi „artyści” - uczniowie gimnazjów w Michalowie, Sułowie i Nieliszu recytowali strofy utworów przy dyskretnym akompaniamencie „Trio”. Całości dopełniały stroje młodzieży nawiązujące do epoki XX-lecia międzywojennego, kiedy Pałac Zamoyskich zamieszkiwali jego prawowici właściciele.

Dla wielu szczególnie istotną część imprezy stanowił wieczór filmowy. Miłośnicy polskiego kina mogli obejrzeć wybrane fragmenty filmu nagrodzonego Oscarem w 2015r. Film „Ida” Pawła Pawlikowskiego nagrywany był m.in. tu – w Pałacu Zamoyskich, który „zagrał” filmowy klasztor – miejsce pobytu tytułowej bohaterki.

Organizatorzy zadbali także o strawę dla ciała. Jeden ze sponsorów wydarzenia - restauracja „Marina” w Nieliszu przygotowała bogaty poczęstunek dla gości wernisażu. Dzięki temu znaleźliśmy się w jadalni Sióstr Franciszkanek (na wprost „furty”) oraz na tarasie, który kilku pokoleniem kojarzy się z przystąpieniem do I Komunii św. w kościele p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Klemensowie. Siostry Franciszkanek dla dzieci „pierwszokomunijnych” przygotowywały poczęstunek – późne śniadanie, które serwowały właśnie na tym tarasie. Pamiętam też, że elementem posiłku było pożywne kakao.

Wernisaż w Pałacu Zamoyskich był niezwykle ciekawym wydarzeniem artystycznym, co docenili, naprawdę liczni, jego uczestnicy. Niezwykłe przeżycie stanowił dla tych, którzy mieli możliwość „bywać” w pałacu wcześniej, gdy mieścił się tu klasztor Sióstr Franciszkanek. Tak więc Pałac Zamoyskich ożył, choć na krótko...

Poniżej kilka zdjęć z wernisażu

